

РЕШЕНИЕ

№ 266

гр. Смолян, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Мара Ат. Кермедчиева
като разгледа докладваното от Зоя Ст. Шопова Въззивно гражданско дело № 20225400500199 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258-273. ГПК.

С Решение № 100/28.04.2022 г. по гр.дело № 629/2021 г. Смолянският районен съд признава за установено в отношенията между кредитора „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, и Б. Р. К., че последната дължи за плащане на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, сумата от 688,26 лева главница по договор за потребителски кредит №CREX-17379497 от 28.10.2019 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда- 25.03.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 162/26.03.2021 г. по ч.гр.дело № 352/ 2021 г. на РС-Смолян.

С решението са отхвърлени предявените от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, искове срещу Б. Р. К. в ЧАСТТА за установяване съществуването на вземанията за главница за разликата над 688,26 лева до пълния претендиран размер от 747,46 лева; за сумата от 89,46

лева договорна лихва за периода 20.03.2020 г. - 20.10.2020 г., както и за сумата от 62,95 лева законна лихва от 20.04.2020 г. до 16.03.2020 г. по същия договор за потребителски кредит № CREX-17379497 от 28.10.2019 г., за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 162/26.03.2021 г. по ч.гр.дело № 352/ 2021 г. на РС-Смолян.

Б. К. е осъдена да заплати на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, направените съдебни разноси по заповедното ч.гр.дело № 352/2021 г. на РС-Смолян в размер на 69,11 лева, както и за исковото производство по гр.дело № 629/2021 г. на РС-Смолян в размер на 597,04 лева.; а по сметка на РС-Смолян – сумата от 25 лв. държавна такса по гр.дело № 629/2021 г. на същия съд.

Срещу това решение в частите, с които: е уважен Искът и е признато, че дължи на ищцовото дружество 688,26 лв. главница и законната лихва върху тях от 25.03.2021 г.; е осъдена на плати 69,11 лв. разноси в заповедното производство, 597,04 лв. разноси в исковото производство и 25 лв. държавна такса по сметка на СмРС, е подадена допустима въззивна жалба Б. Р. ЧОЛАКОВА, чрез особения и представител адв.Е. Р.. Иска се отмяна в посочените части, отхвърляне изцяло иска на дружеството и присъждане на разностите за двете инстанции.

В съдебно заседание жалбоподателката Б. К. се представлява от назначения и особен представител адв.Е. Р., която поддържа жалбата, с изключение на оплакването, че съответните подписи върху договора за кредит не са положени от Б. К..

От въззиваемия „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А., Клон България“, чрез юрк.П. П., е подаден отговор по чл.263, ал.1 ГПК, с който оспорва въззивната жалба и моли да му бъдат присъдени разноси за въззивното производство в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание въззиваемият, редовно призован, не изпраща представител. С писмена молба чрез юрк.Н. М., въззиваемото дружество продължава да оспорва жалбата, поддържа доводите в отговора и отново моли за присъждане на 100 лв. юрк.възнаграждение.

Съдът установява следното:

Между страните по делото е сключен Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-17379497 от 28.10.2019 г. Подписите върху договора за кредитополучател са изпълнени от кредитополучателя Б. Р. К., както се доказва от неоспореното от страните и прието от въззивния съд заключение по СГЕ на вещото лице инж.Р. Гл..

С договора е постигнато между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ и Б. К. съглашение, по силата на което дружеството и предоставя парична сума от 1 075, 83 лева, от които 987 лв. за закупуване на конкретни стоки /ТВ, пералня и готварска печка/, които да бъдат изплатени пряко на упълномощен търговски партньор /чл.1- Условия по договора/.

От приетото по делото заключение по назначената съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че сумата по договора за кредит в размер 987 лева, посочена като обща цена на стоките, е усвоена на 29.10.2019 г., като същата е заплатена на „Зора М.М.С.“ ООД, Магазин 38-Смолян, по фактура 0838004987/28.10.2019 г. Последната е подписана от Б. К. за клиент-получател, като е видно, че са закупени пералня „Финлукс“, готварска печка на ток „Краун“ и телевизор „Финлукс“-смарт.

Не се оспорва от страните и се установява от заключението по ССЧЕ, че ответницата Б. К. е извършила в полза на въззвиваемото дружество плащания по договора общо в размер на 419,42 лева, с които са погасени: 298,74 лева – главница, 91,05 лева - договорна лихва и 29,63 лева - застрахователна премия.

В случая е налице т.нар. „свързан договор за кредит“ по смисъла, вложен в чл. 3, б. "н" от Директива 2008/48, транспонирана в § 1, т. 11 от ДР на ЗПК, легално дефиниран като договор за потребителски кредит, при който са налице кумулативно следните предпоставки: а) кредитът се използва изключително за финансиране на договор за доставка на стоки или за предоставяне на услуги и б) от търговска гледна точка двата договора представляват едно цяло, което означава, че продавачът на стоката или доставчикът на услугата финансира предоставянето на кредита или в случай, че кредитът се финансира от трета страна, кредиторът използва услугите на продавача на стоката или на доставчика на услугата за сключването, или за

подготовката на договора за кредит, или че договорът за кредит посочва конкретни стоки или услуги, доставката на които ще се финансира чрез потребителския кредит. Чл.27, ал.1, изр.1 ЗПК предвижда, че, при предоставяне на кредит за придобиване на стоки или услуги, задълженията на потребителя възникват от момента на доставяне на стоката или предоставяне на услугата.

В случая потребителят Б. К. е започнала да изпълнява задължението си по договора да връща заетата сума на вноски на 12.11.2019 г., когато е платила първите 104,71 лв./к.1 и к.17 от Приложение № 1 към заключението по ССчЕ/, колкото е вноската по погасителния план, записан в самия договор, и дори осем дни по-рано от първата падежна дата, която е 20.11.2019 г. Затова и по арг. от чл.27, ал.1, изр.1 ЗПК и с оглед и подписването от нея на фактурата, включваща и текст за получаване на стоката, правилно е прието от РС-Смолян, че пералнята, готварската печка и телевизорът, описани във фактурата и в договора между страните, са надлежно доставени на Б. К..

Действително, във фактурата е записано, че тя се издава по лизингов договор с номер 17379497. Това обаче не може да обоснове извод за липса обвързаност на Б. К. от договора между страните. Това е така, защото описаните в договора стоки с техния вид и цена в брой/съгласно повелителната разпоредба на чл.11, ал.1, т.8, предл.последно ЗПК/, за чието закупуване са отпуска кредитът, са абсолютно същите, каквито са отразени във фактурата, като цените на уредите, посочени в договора, включват и ДДС върху тях; и датите на договора и фактурата съвпадат – 28.10.2019 г.

Наред с това, в самия договор за кредит в описанието на кредитора и настоящ въззиваеи „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Клон България“ е посочено, че е чрез „Зора-М.М.С.“ ООД-гр.София, кредитен посредник съгласно Стандартния европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити. Това е и продавачът на стоките по фактурата, доставени на Б. К., който е получил и сумата от 987 лв. като тяхна цена. Записването във фактурата, че платец е „Jet“ и че тя е „По лизингов договор номер: 17379497“ означава, че тези данни касаят договор, който от своя страна е сключен между кредитора и продавача на стоките и урежда отношенията им във връзка с подобни свързани договори за кредит.

С оглед изложеното, неоснователно се явява оплакването във въззивната жалба, че нямало доказателства Б. К. да е получила стоките, за чието закупуване и е отпуснат кредитът по горния договор.

Върху представените екземпляри от договора за кредит има положени подписи както от Б. К., така и от представител на дружеството-кредитор, като на екземпляра на л.98 и сл. от делото на РС, съдържащ оригинален подпис с химикална паста на Б. К., личи и копие на подпис на представител за кредитора, а именно - М. З./ л.101 на гърба от делото на РС/. Това означава, че е изпълнено изискването на чл.11, ал.1, т.27 ЗПК.

Също така, не само, че няма изрично позоваване на нищожност от страна на дружеството-кредитодател по смисъла на ал.3 на чл.293 ТЗ, но и от поведението му категорично се налага извод, че не е оспорвало и не оспорва действителността на изявлението: напротив, задължението по договора на същото дружество за предоставяне на сумата чрез плащането и като покупна цена в полза на „Зора М.М.С.“ООД, от името на ответницата, на описаните в договора стоки, които са и получени от Б. К., е изпълнено. Същият е изводът и ако се приеме ненадлежно представляване на търговеца-въззиваем, на осн.чл.301 ТЗ, защото той не се е противопоставил изобщо. Тези възражения обаче могат да се правят от страната, чието съгласие или представляване би могло да е опорочено, не и насрещната страна, както е в случая.

Всичко това означава, че между страните е възникнало облигационно правоотношение в резултат на отправени насрещни волеизявления между страните, обратно на твърдението във въззивната жалба.

За да уважи иска, РС-Смолян е стигнал до същите крайни изводи, поради което решението в обжалваните части е правилно и следва да се потвърди.

По изложените съображения Смолянският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № № 100/28.04.2022 г.
по гр.дело № 629/2021 г. на Смолянския районен съд в обжалваните от Б. К.

части, с които: е уважен искът на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Клон България“ и е признато за установено, че Б. К. дължи на ищцовото дружество 688,26 лв. главница и законната лихва върху тях от 25.03.2021 г.; Б. К. е осъдена да му плати 69,11 лв. разноси в заповедното производство, 597,04 лв. разноси в исковото производство и 25 лв. държавна такса по сметка на СМРС.

Решението не подлежи на обжалване заради ограничението по чл.280, ал.3, т.1, пр.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____